

NOTA

Betreft: Syntheseverslag van de plenaire zitting
 - Brussel, 20 en 21 januari 2003

I. OPENING VAN DE ZITTING

Voorzitter Giscard d'Estaing memoreerde bij de opening van de plenaire zitting van de Conventie dat het Praesidium aan een eerste reeks artikelen van het voorontwerp van constitutioneel verdrag werkt en die binnenkort in de vorm van een voorstel aan de Conventie hoopt te kunnen voorleggen. Voorts wordt gewerkt aan een analyse van de bestaande verdragsartikelen, die worden ingedeeld volgens het criterium of en in hoeverre zij moeten worden gewijzigd. Het Praesidium kan dan op basis daarvan een mandaat opstellen voor een groep juristen uit de drie instellingen die een begin kunnen maken met de behandeling van de artikelen die alleen technische wijzigingen behoeven, zodat ontwerpen aan de Conventie kunnen worden voorgelegd.

1. De werking van de instellingen (doc. CONV 477/03)

2. De voorzitter opende de besprekingen over de werking van de instellingen door te memoreren welke de twee redenen zijn die ertoe nopen deze kwestie aan te pakken: de gevolgen van de toename van het aantal lidstaten na de komende uitbreiding, en het vereiste de instellingen geschikt te maken om de uitdagingen van de nieuwe beleidsdoelstellingen op het gebied van buitenlands beleid, defensie, interne veiligheid en justitie aan te kunnen.

3. De benadering van de institutionele kwesties hangt af van hoe de Europese Unie er in de toekomst moet uitzien. Moet zij geleidelijk een meer federale structuur krijgen, of moet worden vastgehouden aan een gemengd systeem, met een confederale inslag voor de kwesties waarvoor samenwerking tussen de lidstaten vereist blijft, en een federaal systeem voor de bevoegdheden die door de Unie worden uitgeoefend? De Conventie moet nagaan of:
- de respectieve taken van de instellingen goed zijn omschreven, en of hun verantwoordingsplicht duidelijk geregeld is;
 - de instellingen op bevredigende wijze functioneren en zullen blijven functioneren. Vervullen zij hun taken tijdig en efficiënt?
 - hun structuren en de methode van benoeming moeten worden gewijzigd? Zo ja, hoe?

Door de verschillen in bevolkingsomvang tussen de lidstaten is het bijzonder moeilijk om een goed evenwicht te vinden tussen de eis van gelijkheid tussen burgers en de eis van gelijkheid tussen staten.

4. Het daaropvolgende debat ging met name over de werking van de Europese Raad en de Raad, hoewel in een aantal bijdragen ook de Commissie en, in mindere mate, het Parlement ter sprake kwamen. Een klein aantal sprekers had het ook over het Hof van Justitie.
5. Voorafgaand aan hun opmerkingen over de afzonderlijke instellingen onderschreven verscheidene sprekers enkele grondbeginselen waarop volgens hen het debat gestoeld moet zijn. Een groot aantal onder hen onderstreepte dat een evenwicht tussen de bevoegdheden van de drie belangrijkste instellingen moet worden behouden. Velen onder hen wensten dat alle instellingen in gelijke mate worden versterkt zodat ze doeltreffender kunnen werken, en met een grotere transparantie en verantwoordingsplicht. Enkelen drongen erop aan dat de nieuwe institutionele regelingen het beginsel van gelijkheid tussen de lidstaten ten volle zouden eerbiedigen. Sommigen wezen ook op de gelijkheid tussen de burgers en de noodzaak om beide beginselen in acht te blijven nemen. Verscheidene onder hen achtten het nodig de instellingen dichter bij de Europese burgers te brengen. Ook werd opgeroepen vast te houden aan de "communautaire methode", die de Europese Unie goede diensten heeft bewezen. Een

aantal Conventieleden zeiden dat institutionele hervormingen volgens hen niet betekenen dat nieuwe instellingen moeten worden gecreëerd. Verscheidene sprekers vroegen om nieuwe regelingen waarbij de rol van de nationale parlementen naar behoren in acht wordt genomen. Met name werd gesuggereerd het voorgestelde mechanisme voor vroegtijdige waarschuwing inzake subsidiariteit te versterken.

6. Wat de Europese Raad betreft, was men het er algemeen over eens dat die zijn strategische rol van het geven van impulsen aan de Europese Unie moet behouden, met name wat extern optreden betreft. Verscheidene Conventieleden vonden dat het constitutionele verdrag een duidelijker omschrijving moet bevatten van de rol en functie van de Europese Raad. Enkelen onderstreepten dat de algemene coördinerende rol van de Europese Raad er niet toe mag leiden dat deze taken overneemt die eigenlijk aan de vakraden toebehoren, en dat hij met name zoveel mogelijk zou moeten vermijden te worden gebruikt als scheidsrechter voor kwesties waar de Raad niet uit is geraakt.
7. Verscheidene Conventieleden, gesteund door een aantal andere, stelden voor het roulerend voorzitterschap van de Europese Raad te vervangen door een meer permanente voltijdse president/voorzitter, die wordt gekozen (voor sommigen met gekwalificeerde meerderheid) voor ofwel vijf jaar, ofwel tweeënehalf jaar met mogelijkheid tot verlenging. De president/voorzitter zou als dubbele taak hebben het voorbereiden, voorzitten en toetsen van de follow-up van de bijeenkomsten van de Europese Raad, en het internationaal vertegenwoordigen van de Europese Unie op het hoogste niveau, onverminderd de bevoegdheden van de Commissie en haar voorzitter. Een groot aantal sprekers was ofwel tegen het voorstel gekant, of zei dat het een aantal ernstige vragen doet rijzen die om verheldering vragen. Sommigen waren van mening dat het creëren van een vast ambt verwarring zou scheppen met betrekking tot de respectieve rollen van de Europese Raad en de Commissie, of in het slechtste geval zou zorgen voor voortdurende rivaliteit tussen die twee instellingen. Een aantal leden had vragen bij de democratische legitimiteit en de verantwoordingsplicht van een potentieel zo machtig ambt; verscheidene leden vroegen zich af welke mate en welke soort van administratieve ondersteuning daarvoor nodig zou zijn; en enkelen zagen de mogelijkheid om het voorzitterschap van de Europese Raad en de Commissie in één ambt te verenigen. Verscheidene anderen, die het voorstel overigens niet van de hand wezen, vroegen om omschrijving van de taken die een vaste voorzitter van de Europese Raad zou hebben (een kwestie die nauw verband houdt met de rol van de Europese Raad zelf); zou het vooral om een beheerstaak gaan, om de dagelijkse politieke leiding, of dient hij in hoofdzaak te zorgen voor de continuïteit van de strategische oriëntatie?

8. Een aantal sprekers was voor het behoud van het zesmaandelijks roulerend voorzitterschap van de Raad. Zij vestigden de aandacht op de waarde van het systeem, dat alle lidstaten, de kleine zowel als de grote, gelijke toegang geeft tot het ambt van voorzitter en zorgt voor de zichtbaarheid van de Europese Unie op nationaal niveau. Voorgesteld werd om het huidige systeem te behouden in combinatie met een betere meerjarige programmering om meer continuïteit binnen het systeem te bewerkstelligen. Een spreker zei dat de rol van het voorzitterschap moeilijk is geworden omdat het taken heeft overgenomen die eigenlijk aan de Commissie toevallen.

9. Andere vonden dat reeds is gebleken dat het huidige roulerende voorzitterschap zijn beperkingen heeft, en dat het niet doelmatig kan functioneren in een uitgebreide Unie. Er werden verschillende suggesties voor alternatieve systemen gedaan. Die omvatten het spreiden van de verantwoordelijkheden van het voorzitterschap door middel van "teams" met een rouleerstelsel, waarbij een roulerend kernvoorzitterschap wordt behouden voor de Europese Raad/Raad Algemene Zaken en het Coreper, de voorzitters van de vakraden worden gekozen, de secretaris-generaal van de Raad en zijn personeel een grotere rol krijgen, de voorzitter van de Commissie het voorzitterschap van de RAZ krijgt, of diverse combinaties van die voorstellen. Een aantal van degenen die voor verandering van het huidige roulerende voorzitterschap zijn, onderstreepten dat elk nieuw systeem gebaseerd moet zijn op het beginsel van gelijkheid van de lidstaten; anderen wezen erop dat elk nieuw systeem roulerende elementen moet hebben.

10. Er was brede steun voor de oprichting van een wetgevende Raad met algemene verantwoordelijkheid voor het behandelen van wetgevingsvoorstellen, die in openbare vergadering bijeenkomt. Het belang van de rol van de Raad Algemene Zaken bij de voorbereiding van het werk van de Europese Raad werd ook genoemd. Ook was er ruime steun voor het instellen van een Raad Buitenlandse Zaken, onder voorzitterschap van de persoon die verantwoordelijk is voor het GBVB. Een aantal sprekers vond dat dit ambt het ambt van Europese minister van Buitenlandse Zaken moet worden; velen vonden dat het de taken dient over te nemen van de hoge vertegenwoordiger en het Commissielid die buitenlandse betrekkingen in zijn portefeuille heeft; en sommigen zeiden dat de institutionele gevolgen van het voorstel nader moeten worden bestudeerd.

11. Velen waren van mening dat de Raad in een uitgebreide Unie alleen efficiënt kan werken indien besluitvorming met gekwalificeerde meerderheid de regel wordt. Voor sommigen geldt dit ook voor het GBVB. Een aantal leden vond dat het akkoord in het verdrag van Nice over de stemmenweging moeilijk hanteerbaar is en moet worden vervangen door een systeem van dubbele meerderheid (meerderheid van lidstaten en meerderheid van burgers). Die oplossing zou zowel eenvoudig als duurzaam zijn. Ook werd gesuggereerd dat in een uitgebreide Unie vaker een beroep zal moeten worden gedaan op versterkte samenwerking en constructieve onthouding.
12. Wat betreft de Commissie was er een brede consensus voor het behoud, binnen de institutionele driehoek, van een sterke Commissie, met haar unieke collegialiteitsprincipe, die volledig los van nationale invloeden handelt om het algemeen belang van de Unie te bevorderen.
13. De behoefte aan een sterke democratische legitimering voor de Commissie werd in brede kring erkend, met bijzondere nadruk op de procedure voor het kiezen van de Commissievoorzitter. Verscheidene sprekers waren de mening toegedaan dat, zoals ook nu het geval is, zowel de staatshoofden/regeringsleiders als het Europees Parlement bij de procedure betrokken moeten zijn. Een aantal onder hen pleitten er echter ook voor een en ander te koppelen aan de uitslag van de Europese Parlementsverkiezingen; dat zou volgens hen de belangstelling voor die verkiezingen vergroten en tegelijk het gezag van de Commissie versterken.
14. Sommige van de sprekers die een dergelijke benadering voorstonden, achtten het voldoende dat de Raad de uitslag van de verkiezingen zou afwachten en daarmee bij het aanwijzen van een kandidaat rekening zou houden. Vele anderen wilden echter verder gaan en stelden voor de volgorde van optreden van de twee instellingen om te keren: bijvoorbeeld eerst stemming in het Parlement (de term "verkiezing van de voorzitter door het parlement" werd gebruikt) en vervolgens bevestiging door de Raad van de aldus aangewezen persoon. Enkele leden van de Conventie wensten een drievijfde of tweederde meerderheid in het Parlement voor een dergelijke stemming, om de Commissie en haar voorzitter buiten de partijstrijd te houden. Anderen stelden een volstrekte meerderheid voor, met als argument dat hogere drempels zouden leiden tot een niet-transparant selectieproces waardoor het Parlement in een moeilijker situatie zou komen te verkeren dan nu. In verscheidene bijdragen werd ook voorgesteld dat het Parlement zou stemmen over een beperkt aantal kandidaten die door de Raad worden voorgedragen.

15. Sommige sprekers voerden aan dat de voorzitter moet worden gekozen door een kiescollege bestaande uit Europese en nationale parlementariërs, of door rechtstreekse algemene verkiezingen in de hele Unie. Anderen bevelen aan om vast te houden aan de huidige aanwijzingsprocedure, en waarschuwen tegen "politisering" van de Commissie. Daarop werd geantwoord dat de Commissie al een politieke instelling is en dat de verkiezingen van haar voorzitter door een parlementaire meerderheid niet noodzakelijk een college met partij-politieke inkleuring zou opleveren.
16. Verscheidene sprekers voerden ook aan dat de Commissie aan legitimiteit zou winnen indien de Raad, naast het Parlement, het recht heeft om een motie van afkeuring in te dienen tegen de Commissie, die daardoor verantwoording zou moeten afleggen aan zowel de staten als de volkeren.
17. Wat de samenstelling van de Commissie betreft, achtten veel sprekers het terecht dat, zoals bepaald in het verdrag van Nice, het volgende college een Commissielid per lidstaat zou tellen. Dat zou de Commissie helpen bij het beheren van de integratie van de nieuwe lidstaten, en die lidstaten helpen om beter bekend te raken met de gang van zaken in de Unie. Terwijl sommige sprekers op langere termijn een Commissielid per lidstaat wilden behouden, vonden sommige anderen dat een kleiner college op termijn te prefereren valt vanuit het oogpunt van efficiëntie en onafhankelijkheid; bij een breder college dat een precieze afspiegeling is van de samenstelling van de Raad bestaat het risico dat nationale belangen de overhand hebben, en de perceptie van een "gehernationaliseerde" Commissie zou kunnen betekenen dat de onafhankelijkheid en het gezag van haar besluiten en voorstellen in de lidstaten minder worden aanvaard. Alternatieve voorstellen voor een kleinere Commissie behelsden ofwel een op voet van gelijkheid tussen de lidstaten roulerend recht om een Commissielid aan te wijzen, ofwel het recht van de voorgedragen voorzitter van de Commissie om zijn ploeg samen te stellen - met bekrachtiging door de Raad - op basis van verdienste, rekening houdend met een elementair geografisch en politiek evenwicht. Meer algemeen werd aangevoerd dat de voorgedragen voorzitter meer zeggenschap moet hebben bij de keuze van de Commissieleden.
18. Wat het interne functioneren van de Commissie betreft, werd er in een aantal bijdragen op gewezen dat de Commissievoorzitter over ruime bevoegdheden moet beschikken. Genoemd werden onder andere een bevoegdheid voor beleidsoriëntatie ("Richtlinienkompetenz"), het recht om een Commissielid dat niet langer het vertrouwen van de voorzitter geniet te ontslaan, en de bevoegdheid tot (her)verdeling van de portefeuilles van de afzonderlijke

Commissieleden en het recht om het college te structureren door groepen Commissieleden te vormen onder leiding van (door hem benoemde) vice-voorzitters, die brede beleidsvelden bestrijken en beslissingen nemen namens het college. Verscheidene sprekers voerden aan dat dergelijke maatregelen ertoe zouden bijdragen om een uitgebreid college efficiënt te maken. Anderen wezen echter op het belang van handhaving van het collegialiteitsprincipe tussen de leden van de Commissie.

19. Velen onderstreepten dat de fundamentele taken en bevoegdheden van de Commissie moeten worden versterkt, zonder evenwel de rol van de andere twee instellingen te ondermijnen. Met name werd gezegd dat de Commissie ten volle haar rol zou moeten spelen bij beleidsinitiatieven op het gebied van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, dat haar taak van handhaving van het Unierecht en uitvoering van de wetgeving moet worden versterkt (de mogelijke vereenvoudiging van de comitologieprocedures en de introductie van gedelegeerde rechtsinstrumenten werden door een aantal sprekers genoemd), en dat zij het exclusieve initiatiefrecht op het gebied van wetgeving moet behouden. Verscheidene sprekers onderstreepten dat de Commissie het enige daadwerkelijke bestuursorgaan op communautair niveau moet blijven.
20. Er was brede steun om van het Europees Parlement een volwaardige medewetgever te maken door de medebeslissingsprocedure in de wetgeving uit te breiden of tot algemene regel te maken. Een aantal leden wensten ook volledige budgettaire bevoegdheden voor het Europees Parlement door opheffing van het onderscheid tussen verplichte en niet-verplichte uitgaven.
21. Verscheidene sprekers stelden voor om de verkiezingsprocedure voor het Parlement te wijzigen om de leden van het Parlement dichterbij de burger te brengen; de behoefte aan kleinere kiesdistricten, regionale lijsten en strengere regels op het gebied van incompatibiliteiten werden in dit verband genoemd. Enkele sprekers wezen op de samenstelling van het Parlement, en vroegen bijvoorbeeld om het in omvang te beperken.
22. Verscheidene leden stelden de vraag aan de orde of moet worden voorzien in de mogelijkheid om het Parlement te ontbinden, en zo ja, in welke omstandigheden.

23. Een aantal sprekers benadrukte het belang van een Unie gebaseerd op de rechtsstaat, van versterking van het Hof van Justitie, om het te helpen de kwaliteit van zijn jurisprudentie te handhaven en de toenemende werkdruk aan te kunnen die voortvloeit uit de uitbreiding en uit de aanbevelingen van de Conventie. Verscheidene sprekers presenteerden gedetailleerde voorstellen m.b.t. de versterking van het Hof: sommigen stelden voor om de procedure voor het benoemen van rechters te wijzigen, het Hof (en het Gerecht van eerste aanleg) meer personeel en meer middelen te geven en de procedures waarbij het Hof de lidstaten bij inbreuken boeten kan opleggen te vereenvoudigen en te versnellen.
24. Samenvattend achtte de voorzitter het van belang niet in zelfgenoegzaamheid te vervallen. De Conventie is ingesteld omdat er reële problemen werden vastgesteld, ook bij de publieke opinie, wat bleek uit de lage opkomst bij de verkiezingen voor het Europees Parlement. De Conventie zou mislukt zijn indien ze de voorkeur gaf aan de status quo boven oplossingen. Er dient doortastend en met verbeelding te werk te worden gegaan.
25. Uit de besprekingen zijn een aantal beginselen naar voren gekomen. De Conventie is voor een gemengd systeem, met zowel federale als confederale elementen. Er is overeenstemming om alle instellingen te versterken en hun efficiëntie te verbeteren, maar ook om daarbij het institutionele evenwicht te behouden. Velen hebben gewezen op het belang van meer transparantie en democratische verantwoording. Ook het streven om de gelijkheid van de lidstaten te waarborgen geniet veel steun.
26. Aan specifieke kwesties moet nog verder worden gewerkt. Met name moeten alternatieven voor het huidige systeem van roulerend voorzitterschap worden bekeken, maar er zijn vraagtekens bij het voorstel om de Europese Raad uit te bouwen tot een meer permanent voltijds voorzitterschap. Er zijn vragen gesteld bij zowel de rol als de selectieprocedure. Duidelijk is dat daar een antwoord op moet komen en dat de rol van de Europese Raad goed moet worden omschreven. Het idee om een Raad met wetgevingsbevoegdheid in te stellen die in openbare vergadering bijeenkomt geniet zeer brede steun. De consequenties hiervan, en de toekomstige rol van de Raad Algemene Zaken, moeten worden bestudeerd. Er moet verder worden nagedacht over de kwestie van de besluitvorming met gekwalificeerde meerderheid: met name over de vraag wat de grondslag moet zijn voor een nieuw systeem.

27. Ook moeten de toekomstige rol en taken van de Europese minister van Buitenlandse Zaken nader worden gezien. Wat de Commissie betreft zijn er veel voorstanders van het behoud van de regeling van een Commissielid per lidstaat. Sommigen achtten dit nodig op korte termijn, maar vonden dat mettertijd een doelmatiger alternatief moet worden gevonden. Ook zijn nog verdere besprekingen nodig over de verschillende opties, en over de procedures voor het kiezen van de voorzitter van de Commissie.
28. De zitting heeft duidelijk gemaakt dat meer denkwerk en verdere besprekingen nodig zijn: de discussie is op gang gebracht maar niet afgerond; en het Praesidium zal het denkproces voortzetten. De leden van de Conventie kunnen in tussentijd schriftelijke bijdragen insturen, met name over kwesties die zij in hun bijdragen niet hebben aangevoerd. Een punt dat niet voldoende aan de orde is gekomen, betreft de mogelijke versterking van het Europees Hof van Justitie, een vraagstuk dat cruciaal is voor de werking van de Unie in de toekomst. De voorzitter stelde derhalve voor om een kleine "studiegroep" in te stellen die moet nadenken over de werking van het Hof tegen de achtergrond van de uitbreiding. De groep kan worden voorgezeten door een lid van het Praesidium, en zal verslag uitbrengen aan de Conventie. Zij zou een zo representatief mogelijke weerspiegeling van de Conventie als geheel moeten zijn.

2. Vragenuurtje

29. Er werden geen vragen gesteld.

II. VOLGENDE VERGADERING VAN DE CONVENTIE

30. De voorzitter kondigde aan dat de volgende vergadering van de Conventie zal plaatsvinden donderdag 6 februari 's middags, en vrijdag 7 februari 's ochtends. De vergadering zal gewijd zijn aan een bespreking van het verslag van de Werkgroep "sociaal Europa" en een debat over regionale kwesties.

Plenaire zitting van 20/21 januari 2003

LIJST VAN SPREKERS

op basis van de volgorde waarin zij het woord hebben gevoerd

1. De werking van de instellingen (doc. CONV 477/03)

De heer Valéry GISCARD d'ESTAING - Voorzitter
De heer Gijs DE VRIES - Nederland (Regering)
De heer Andrew DUFF - Europees Parlement
De heer Hubert HAENEL - Frankrijk (Parlement)
Mevrouw Sandra KALNIETE - Letland (Regering)
De heer Lamberto DINI - Italië (Parlement)
De heer Antonio VITORINO - Commissie
De heer Giuliano AMATO - Vice-Voorzitter
De heer Peter HAIN - Verenigd Koninkrijk (Regering)
De heer Alain LAMASSOURE - Europees Parlement
De heer Dimitrij RUPEL - Slovenië (Regering)
De heer Elmar BROK - Europees Parlement
De heer Louis MICHEL - België (Regering)
De heer Jozef OLEKSY - Polen (Parlement)
De heer Timothy KIRKHOPE - Europees Parlement
De heer Karel DE GUCHT - België (Parlement)
De heer Tunne KELAM - Estland (Parlement)
De heer René van der LINDEN - Nederland (Parlement)
(Blauwe kaarten: Einem, Heathcoat-Amory, MacLennan, Costa, Bösch)
De heer Georges KATIFORIS - Griekenland (Regering)
De heer Kimmo KILJUNEN - Finland (Parlement)
De heer Peter ECKSTEIN-KOVACS - Roemenië (Parlement)
De heer John BRUTON - Ierland (Parlement)
De heer Peter BALÁZS - Hongarije (Regering)
De heer Proisias DE ROSSA - Ierland (Parlement)
Mevrouw Teija TIILIKAINEN - Finland (Regering)
De heer Aloiz PETERLE - Slovenië (Parlement)
De heer Marco FOLLINI - Italië (Parlement)
Mevrouw Danuta HÜBNER - Polen (Regering)
De heer Peter SKAARUP - Denemarken (Parlement)
Mevrouw Maria Eduarda AZEVEDO - Portugal (Parlement)
De heer Erwin TEUFEL - Duitsland (Parlement)
De heer Michael ATTALIDES - Cyprus (Regering)
De heer Henrik HOLOLEI - Estland (Regering)
Mevrouw Hanja MAIJ-WEGGEN - Europees Parlement
De heer Henrik DAM KRISTENSEN - Denemarken (Parlement)
De heer Dick ROCHE - Ierland (Regering)
De heer Johannes VOGGENHUBER - Europees Parlement
De heer Peter SERRACINO-INGLOTT - Malta (Regering)
De heer Reinhard RACK - Europees Parlement

De heer Puiu HASOTTI - Roemenië (Parlement)
(*Blauwe kaarten: Muscardini, Speroni*)
De heer Jens-Peter BONDE - Europees Parlement
De heer Jacques SANTER - Luxemburg (Regering)
De heer Hannes FARNLEITNER - Oostenrijk (Regering)
Mevrouw Lena Hjelm-WALLÉN - Zweden (Regering)
De heer Guntars KRASTS - Letland - Parlement
De heer Manfred DAMMEYER - (Comité van de Regio's)
De heer George JACOBS - Europese Sociale Partners
Mevrouw Maria BERGER - Europees Parlement
De heer Algirdas GRICIUS - Litouwen (Parlement)
De heer Rytis MARTIKONIS - Litouwen (Regering)
De heer Ernâni LOPES - Portugal (Regering)
De heer Ben FAYOT - Luxemburg (Parlement)
De heer Göran LENNMARKER - Zweden (Parlement)
De heer Zekeriya AKCAM - Turkije (Parlement)
(*Blauwe kaarten: Carnero, Maij-Weggen*)

Dinsdag, 21 januari 2003

2. Voortzetting van het debat over de werking van de instellingen (doc. CONV 477/03)

De heer Klaus HÄNSCH - Europees Parlement
De heer Josep BORRELL FONTELLES - Spanje (Parlement)
Mevrouw Gisela STUART - Verenigd Koninkrijk (Parlement)
De heer Henning CHRISTOPHERSEN - Denemarken (Regering)
Mevrouw Anne VAN LANCKER - Europees Parlement
De heer Jürgen MEYER - Duitsland (Parlement)
De heer Michel BARNIER - Commissie
De heer Gianfranco FINI - Italië (Regering)
De heer Pierre LEQUILLIER - Frankrijk (Parlement)
De heer Luis MARINHO - Europees Parlement
De heer Olivier DUHAMEL - Europees Parlement
Mevrouw Ana PALACIO - Spanje (Regering)
De heer Sören LEKBERG - Zweden (Parlement)
De heer Joschka FISCHER - Duitsland (Regering)
De heer Dominique de VILLEPIN - Frankrijk (Regering)
De heer Edmund WITTBRODT - Polen (Parlement)
De heer Jan KOHOUT - Tsjechië (Regering)
(*Blauwe kaarten: Karins, Hjelm-Wallén, Hain, d'Oliveira Martins, Demetriou*)
De heer Michael FRENDÓ - Malta (Parlement)
De heer David HEATHCOAT-AMORY - Verenigd Koninkrijk (Parlement)
De heer Kemal DERVIS - Turkije (Parlement)
De heer Gabriel CISNEROS - Spanje (Parlement)
De heer Ivan KORCOK - Slowakije (Regering)
De heer Antonio TAJANI - Europees Parlement
De heer William ABITBOL - Europees Parlement
(*Blauwe kaarten: Tiilikainen, Tomlinson, Speroni, Rack*)
Mevrouw Marietta GIANNAKOU - Griekenland (Parlement)
De heer Pat CAREY - Ierland (Parlement)
De heer Esko SEPPÄNEN - Europees Parlement

De heer Oguz DEMIRALP - Turkije (Regering)
De heer Matti VANHANEN - Finland (Parlement)
De heer John GORMLEY - Ierland (Parlement)
(Blauwe kaarten: Brok, Duff, Lamassoure, Paciotti)
Mevrouw Cristiana MUSCARDINI - Europees Parlement
De heer Vytenis ANDRIUKAITIS - Litouwen (Parlement)
De heer Reinhard BÖSCH - Oostenrijk (Parlement)
De heer Alberto COSTA - Portugal (Parlement)
(Blauwe kaarten: Maij-Weggen, Lennmarker, Peterle, Voggenhuber, Palacio, Kiljunen)
